

Země a Mars - dvě fronty tajné války

Odedávna lidstvo trápí otázka: Jsme ve vesmíru sami a existuje na nejbližších planetách život? Zvláště často byla taková otázka kladena o nám nejbližším Marsu. O tom, zda je na Marsu život, uvažovali vědci i badatelé z oblasti science fiction. Nyní je Mars považován za nejstudovanější planetu hned po Zemi. Čím více je však studován, tím více záhad představuje.

Fotografie podivných útvarů, plastik, pyramid a UFO na povrchu Marsu vzrušují naši mysl. Mnohé z nich mohou být falešné, ale také skutečné.

Co tedy víme o Marsu? Byl místem zrodu pozemské civilizace, postihla ho v pravěku nějaká katastrofa, nebo to byla vždy mrtvá planeta? Co se tam děje dnes? Je možné, že nás čeká skutečný sci-fi příběh, nikoliv fikce spisovatelů a filmařů? Nebo snad na Zemi už dávno znají tajemství Marsu, ale neprozrazují je a pečlivě utajují?

V poslední době se začaly objevovat zpovědi těch, kteří podepsali mlčenlivost. Mnohé z nich to stálo život a mnohá přiznání byla prohlášena za falešná a fejk. Možná také ne náhodou, ale proto, aby se i nadále skrývala pravda.

Lidé si už dávno zvykli považovat mnoho věcí za fantazii, takže i když jim předložíte důkazy o jejich skutečné existenci, budou je považovat za fejk. Takto je uspořádána jejich psychika, kterou po generace vychovávali ti, kdo těží z udržování lidí v nevědomosti.

Proto dnešní informace budou skeptici opět považovat za další pohádku. Ale snad se najdou i tací, kteří se nad nimi zamyslí.

Téma „mart'anský život“ zde bylo již jednou zveřejněno. Týkalo se minulosti rudé planety. Dnes by se chtělo dotknout spíše současnosti. Informace jsou opět přijímány prostřednictvím vědomého snění a možná se budou zdát ještě fantastičtější. I když všechno může být... A co když ve skutečnosti pozemšťané už dávno vybudovali základny na... Marsu? Jsou-li tam již dlouho v kontaktu s mimozemskou inteligencí? Fantazie, nebo stále utajovaná skutečnost? Ale o všem popořádku....

...Daleko na obzoru pomalu vychází slunce. Jeho paprsky doslova pronikají jakýmsi oparem. A fialová obloha je stále světlejší a světlejší, a vespod pomalu žloutne zrzavá poušť. Slunce je stále výš a výš. A tu se z podivných vysokých hor pokrytých hnědým prachem nebo pískem plíží dlouhé bizarní stíny. Zvláštní, ale uvědomila jsem si, že tohle není Země. A Slunce se zdálo takové povědomé, i když možná menší, skutečně... Ale vnitřní hlas napovídal, že je to Mars. I když obloha už byla téměř modrá, jako u nás na Zemi, a rudost pouště zmizela, odhalujíc šedožlutou krajinu a docela pozemský hřeben skal, pravda, neuvěřitelně vysoký.

A v dálce byla vidět téměř utopená vprachu... pyramida. Přibližuje se. A u jejího úpatí seděla... sfinga. Zdalipak to není Egypt, napadlo mě v tu chvíli. Ale vnitřní hlas tvrdohlavě tvrdí, že je to Mars. Ano, a sfinga bez vousů, s ženskou tváří. Ale teď jsem se ocitla vedle ní. Ano, tohle rozhodně není Egypt... Sfinga je prostě obrovská. Ta naše je pětkrát menší. Hlava odsud není vůbec vidět, jen obrovité obroušené skály, které jsou ve skutečnosti prsty tlap - jen zpola pokryté hnědým pískem. Ale něco mě vyneslo nahoru. A tady prsty končily a začínaly nedozírné sloupy tlap, táhnoucí se do nebe, a někde tam, v nedosažitelné výšce, se tyčil nepřístupný útes hlavy.

Hle, už je na dosah ruky. Sevřené skály rtů, obří nos a... oči - tunely, z nichž každý vypadal jako bezedná díra. Ale někde uvnitř jednoho z nich se náhle roztočil podivný duhový vír. A vtom už ten vír pohltil všechno kolem a žene mě tunelem.

A vepředu je obrovský sál, tlusté sloupy s kamennými pupeny, kterými se opírají o kamenný strop. Sloupy jsou seřazeny jako les, je jich tolik. A... celý sál je ozářen zvláštním modrým světlem přicházejícím neznámo odkud. Někde se ozývá šumění vody. Ano, je to celý vodopád, malebně umístěný mezi skalami, na nichž se... zelenají stromy a keře. Vodopád hlučně převrací své vody do koryta podzemní řeky, která se ztrácí v dalším temném tunelu.

Náhle se však z toho místa, kde se řeka ztrácela, vynořila... loďka s ohnutou přídí a vysokou zádí. Loďka záhadně zářila zelenými světly a pomalu se... vznášela nad vodou. Ale než jsem se nadála, ve vteřině se odlepila z místa a ocitla se vedle mě. Byl to zvláštní koráb. Měl pouze tvar lodi, ale ve skutečnosti byl celistvý, bez paluby. Celý byl doslova odlitý z podivného duhového kovu, jako obrovská kovová kapka ve tvaru loďky. Třebaže jeho před' a zád' připomínaly buď rozkvetlé květiny, nebo egyptské papyry.

Plavidlo vyslalo bílý paprsek směrem vzhůru. A na tom paprsku se objevila kruhová plošina ve tvaru disku, která se otáčela. Skrze mihotavou mlhu paprsku byly sotva viditelné dvě postavy v dlouhých oděvech. Ale teď se plošina ocitla velmi blízko. Ve svém nitru jsem zaslechla hlasy a nesrozumitelnou řeč, která se rychle začala nějakým způsobem překládat.

„Neboj se, tady se ti nic nestane.“ A tu se mlha rozplynula a postavy se vyjasnily. Jedna z nich byla... kočka v dlouhém lidském hábitu a s lidským tělem. Nebo spíš měla jen kočičí hlavu, ale její obličej byl téměř lidský, pokrytý jemným šedým chmýřím. Ohromné žluté oči hleděly měkce a vyzařovaly teplo. Kolem krku měla zlatý náhrdelník se zelenými kameny, a celé tělo měla schované v přiléhavé tmavě zelené kombinéze. Iluzi dlouhého hábitu vytvářela vlající bílá látka pláště s jakýmsi velkým ornamentem na okraji.

Vedle kočky stál plavovlasý a vousatý muž v dlouhém přepásaném oděvu vyšívaném slovanskými vzory. Kočka ze sebe vypravila hrdelní zvuky, pronášejíc melodické fráze ve svém jazyce a zahledíc se na mě upřeně „promluvila“ tiše či telepaticky, ale už mým hlasem. *„Vstoupila jsi do podzemního světa planety Aar neboli Marsu, jak mu říkáte u vás. Tato planeta není tak klidná a nádherná, jak se*

ted' může zdát. Hrozí zde mnohá nebezpečí. Vedou se tu válečné střety. My, zástupci různých vesmírných ras, jsme sem přišli z různých světů - vzdálených i blízkých, z různých planet a hvězdných systémů, abychom se postavili invazi armád černých civilizací z antisvěta. Přišli jsme vytlačit civilizaci Nifilim (Anunnaki) nebo Nibiruánců, jelikož jejich domovem je Nibiru. Tato civilizace a její vazalové, vám známí jako Zetas ze souhvězdí Sítě, stejně jako řada dalších podřízených civilizací anunnakijských agresorů z reptoidní a insektoidní větve vývoje, ovládli Sluneční soustavu a obsadili řadu jejích nejdůležitějších uzlů - krystalů. Stalo se tak v dávných dobách, kdy kameny z antisvěta rozmetaly staré Rádža Slunce a planetu, kterou znáte jako Faeton. Změněná pole galaxie a Sluneční soustavy dlouho nepropouštěla informace o této katastrofě do našich světů. A za tu dobu se černí agresori zmocnili mnoha portálů a klíčových uzlů na planetách Sluneční soustavy.

Asi se divíte, proč se od těch dávných dob až do vašich dnů ještě nikomu nepodařilo agresory vyhnat a zničit. Odpovím - právě proto, že mají v rukou tyto důležité body vašeho světa, které při jakémkoli našem přímém zásahu a plnohodnotném střetu mohou vyhodit do povětří a najednou zcela zničit život na Zemi i zde, stejně jako prorazit portály do vzdálených světlych světů kosmu. Proto dochází, jak byste řekli, k poziční válce a zadržování až do příchodu určitých podmínek, za nichž bude protiútok agresorů nemožný. Vytvoření těchto podmínek je však velmi náročná práce a velmi rozsáhlá. Její rozsah si prostě nedokážete představit. Ale děláme vše pro to, abychom je vytvořili. A doufáme, že výsledek je blízko.

Při časté komunikaci s lidmi na Zemi si všímáme, že nedokážete vnímat rozsah těchto prací a požadujete po nás, abychom se okamžitě pustili do boje a vypořádali se s agresory, aniž byste si uvědomovali, že to povede k nevyhnutelnému zničení

celého vašeho světa. Vidíte v nás buď všemocné bohy, supercivilizaci, která dokáže všechno najednou, nebo pro vás neužitečná stvoření.

Ve vesmíru však nejsou žádní všemocní. Každý má své vlastní schopnosti. Temný svět je velmi silný. A všechno má svůj čas. Ve vesmíru a ve vašem světě existuje mnoho faktorů, které si neuvědomujete a které mnozí z vás ještě nejsou schopni vnímat, ačkoli si myslíte, že ano. Nepovažujeme vás za podřadné. Temní agresori vás prostě izolovali a připravili o schopnost vnímat mnohé z toho, co existuje. A pouze nemnozí z vás, kteří překonali svou podstatu a dosáhli, jak říkáte, osvícení, pouze ti jsou schopni pochopit všechny příčiny současné situace ve vašem nejbližším kosmu.

Ale o tom nyní nechceme vyprávět. Chceme vám poodhalit alespoň to, co již někteří pozemšťané částečně vědí, i to, co před vámi skrývají. Chceme prolomit vaši informační izolaci, kterou, bohužel, většinou nevytvořili Anunnaki a jejich vazalové, ale samotní pozemšťané, kteří se stali vazaly Anunnaki a kteří ovládají váš svět prostřednictvím peněz a mocenských pozic.

Nyní tě doprovodíme ke kněžce a strážkyni starobylé civilizace Aaru, neboli Orey, jak říkali předkové tvého lidu Hyperborejci, nebo Marsu, jak nyní nazýváte tuto planetu,“ pokračoval vousatý muž tichým hlasem, aniž by rozevřel rty. „Zůstalo jich jen velmi málo. Poslední Mart'ané přežívají zde pod naší ochranou, obklopeni nepřátelskými základnami agresorů, které jsou rozesety po celé planetě. Ale ty nejcennější oblasti a znalosti dávné civilizace jsou v bezpečí. Koalice světlých civilizací zde také vybudovala několik velkých základen, aby tento svět chránila a pokud to bude možné, oživila tuto planetu.“

Vysoký vousáč mi podal ruku, a za okamžik jsem se ocitla uvnitř lodi. Byla to matně šedá aerodynamická kapsle. Byl tam ještě jeden „člověk“, pravda, celý byl pokrytý hedvábně hnědou srstí a jeho obličej vypadal jako medvěd. Jeho obratné ruce hmataly něco přímo ve vzduchu, a stěny lodi se pro nás staly průhlednými. Vypadalo to, že z vnějšku zůstává duhově kovová, ale odtud jsme viděli všechno kolem sebe. Podivné převislé jeskyně přelétaly kolem lodi, zeleň se mihotala v podivné modré záři, a tady se už neseme rozlehlou prázdnotou plnou tmy.

Najednou se před námi objevilo jasné světlo. Kde to jsme, pomyslela jsem si v tu chvíli. Stropy zmizely nebo se zvedly do nepředstavitelných výšek. Před námi se rozprostíraly zelené lesy a pole. Široká řeka pomalu valila své vody směrem k majestátním zlatým pyramidám a obrovské stavbě z gigantických kamenných bloků se sloupy. Na druhé straně řeky stála další pyramida. Na její vrchol vedlo nekonečné kamenné schodiště zdobené geometrickými ornamenty. Teď však řeka udělala zákrut a před námi se objevil ostrov, celý porostlý zelení. Skrz zelené stromy jsme však viděli obrovskou zlatou kopuli vysokého buďto chrámu, nebo paláce.

„Toto je starobylý chrám Aaru a depozitář starých knih mart'anské civilizace,“ řekl „medvěd“. A teď už naše loď vplouvá do dlouhého kanálu, který vede přímo k

branám chrámu, jenž připomíná obrovskou buddhistickou pagodu a slovanský chrám zároveň. Tato stavba se svou vysokou zlatou věží sahala daleko vzhůru a ztrácela se v oblacích mlhy, která vyzařovala světlo a zakrývala vysoké stropy těchto příšerně obrovských podzemí Marsu a jeho nepředstavitelně velké dutiny.

Dole to vypadalo jako krajková pagoda, opletená vyřezávanými ornamenty rostlin, pohádkových ptáků a zvířat. Organicky krajková pagoda přecházela v monumentální kamenné stěny z obrovských masivních bloků, jako prastaré megality Země. Všechny tyto bloky však byly rozčleněny propleteným ornamentem, vzdáleně připomínající cosi slovanského.

Monolitické desky chrámových dveří se před námi pomalu otevřely a my vpluly dovnitř. Najednou se stěny lodi opět staly matnými a za okamžik už jsem byl venku na chrámových schodech, zatímco moji společníci zmizeli ve své lodi.

Naproti mi vyšla vysoká žena v bílých šatech dlouhých až na zem. Vypadaly jako velké pravoúhlé pončo se zdobeným lemem po stranách. Toto pončo bylo sepnuto širokým, rovněž zdobeným pásem, který byl provlečen otvory v pase. Boky látky dále volně splývaly a v měkkých záhybech se snášely na desky podlahy. Žena byla spíše snědá, ale světlých očí. Tmavě hnědé vlasy jí vzadu držela zlatá obruč a pestrá stuha. Na okamžik mi připomněla starověkou mayskou nebo možná egyptskou kněžku. Ale ornamenty na jejích šatech byly... slovanské.

Gestem mě pozvala dovnitř. Stěny chrámu tvořily převislé obří kvádry, dokonale k sobě slícované. V chrámu stály bronzová žároviště, ale nešlehal v nich oheň. Byly opatřeny podivnými dlouhými lampami, jaké se nacházejí na stěnách egyptských hrobek. Tyto lampy vydávaly měkké a teplé světlo.

Světlo se odráželo od ohromné zlaté stěny v dálce. Při bližším pohledu se však ukázalo, že stěna je tvořena tisíci a tisíci zlatých destiček. *„To jsou knihy,“* vyslovila náhle kněžka mé myšlenky a upřeně se na mě podívala. *„Jsou to zlaté desky z různých epoch. Některé z nich byly přeneseny na Zemi po katastrofě Aaru (Marsu). Také se k nám dostaly ještě od civilizace z planety Faeton, jak jí říkáte. V dávných dobách byly všechny martánské uzlové knihy přepsány na zlaté desky. Ale na Zemi, když lidé ztratili technické možnosti zápisu na takové desky, si lidé opět nejednou vzpomněli na uzlové písmo. Byli to předkové indiánů i vaši předkové. Máte stejné předky od samého počátku. Teprve smíšením s jinými rasami kosmu vzniklo mnoho národů na Zemi i zde. Vždyť i my sami jsme sem podle vašeho počítání přišli před pěti miliardami let z různých světů a smísili se, čímž vznikla nová rasa Aaru. A pak se s námi smísili Faetonci. Takže není třeba hledat pravlast. Všichni ji máme stejnou. My i vy máme stejnou. A je to jasný kosmos. My všichni jsme s vámi příbuzní, i oni (ukázala na sochy bohyně-kočky, sochu ještěrky, draka, orla, medvěda, vlka, lva a dalších zvířat s lidskými těly) jsou naši příbuzní. Všichni pocházíme z různých původů a rodů. Zdroj všech původů je však jeden. A pouze ti,*

kteří vznikli v odrazu Zdroje a odrazení od světlych ras, se stali monstry z antisvětů.

Po velké katastrofě Faetonu a Venuše jsme přijali uprchlíky, ale i my sami jsme se museli zachránit v podzemí. Tak to bylo po dlouhé epochy. Část z nás potom přiletěla na Zemi a smísila se tam také s faetonskými uprchlíky, kteří tam přiletěli. Tak se na Zemi objevili Lemurijci. Tam, na Zemi jsme se smísili s národem Tellurů, kteří žili na území vaší Antarktidy. Naše děti z Tellurijců osídlily budoucí Ameriku (a později se po smísení s potomky Lemurijců ze země Mu staly předky vašich Indiánů).

Jenže poté přišly znovu těžkosti. Obrovská planeta černých draků vtrhla do našeho světa a znovu zničila Mars, který se nám podařilo po explozi Rádža Slunce a Faetonu částečně obnovit. A začaly velké války draků světla a temnoty. Světlí draci přišli na Zemi i k nám na Aar (viz témata: Z Lemurie po Hyperboreu aneb bitvy draků; Ozvěny hvězdných válek aneb tajemství kamenných koulí.)

Ale tyhle příběhy jsi už slyšela. Stejně jako příběhy o tom, co se dělo dál: jak informace o katastrofách pronikly do světlych světů a jak k nám všem přišli poslové vzdálených souhvězdí; jak jsme s nimi vstupovali do příbuzenských vztahů tady i na Zemi, tvoříce nové národy a země; jak jsme se v něčem stali vašimi předky, vstoupivše do mnohonárodnostní Oriany nebo země Sva či Hyperborey u vás na Zemi.

Země měla svoji vlastní historii, my jsme měli svou. Ale všude to byla bolestná konfrontace s temnými agresory a přežití.

Ale co říci o minulosti? Vy neznáte ani přítomnost. Nebo spíše ji před vámi skrývají. Černá civilizace Nibiru od nepaměti okupovala okolí Saturnu a Země, zalezla k nám na Aar (viz téma: Ozvěny hvězdných válek aneb tajemství kamenných koulí). A ukázalo se, že jejími posly byli i černí draci. O něco později Anunnaki z Nibiru přivlekli do systému Slunce své vzdálené vazaly ze souhvězdí Sítě. Říkáte jim Šediváci nebo Zetas. První předkové Zetů se objevili na Zemi v epoše draků a vybudovali kosmodrom na náhorní plošině Nazca. Tak tomuto místu říkáte (viz téma: Záhada náhorní plošiny Nazca). Potom na dlouhou dobu opustili galaxii, vyhnání civilizací ze systému Polární hvězdy. Anunnaki nebylo možné vyhnat kvůli jejich dávným základnám na hoře Kailás v Tibetu, na Měsíci, na planetě Gloria a uvnitř Země. Anunnaki jsou velmi nebezpeční a v případě přímého střetu mohou vyhodit Zemi do povětří.

Bohužel, podařilo se jim vytvořit hybridy z našich potomků a zvířat. Tak se z většiny současných pozemšťanů stali otroci anunnakijského systému, na jehož vrcholu z pozemšťanů stojí anunnakijští vyvolení hybridi zvířecích lidí a samotných Anunnaki, jmenovitě ‚bohem vyvolený národ‘, jak sami sebe nazývají. Po dlouhá staletí tito vyvolení přebírali moc ve všech zemích a nakonec začali vládnout lidem. Šířili své pokřivené učení, vytvářejíce mezi pozemšťany otrocká náboženství. Tato náboženství pocházejí z jediného pramene, ze speciálně sepsaného průvodce a pohádky o stvoření, kterou sepsali Anunnaki a kterou vy

nazýváte ‚Kniha‘. Doufám, že mě uslyšíte a pochopíte, o které Knize mluvím. Na Zemi měla být pouze tato jediná Kniha a kromě ní neměly podle plánů Anunnaki existovat žádné jiné knihy. Ostatní písemnosti a znalosti byly zničeny, nebo ukryty strážci světla před zničením.

Celé generace lidí vyrostly ve falešných naukách a nedokážou už svět vnímat jinak. Ale tady, na Aaru, tenkrát přišlo vlastní neštěstí. Napadly nás hordy divokých a strašlivých nestvůr - obřího hmyzu. Jednalo se o nízkou civilizaci, organizovanou jako mraveniště nebo úl, s velkou královnou a nemilosrdnými bezduchými zabijáckými vojáky. Také zde ještě žili černí reptoidi, které jsme vyhnali do odlehklých pustin. Ale těch bylo málo. Hmyz představoval strašlivé utrpení. Napůl sežrali náš přeživší svět v podzemí. Tam nahoře jsme ještě nestihli vytvořit obyvatelnou atmosféru. Podle plánu Anunnaki nás tu měl hmyz všechny sežrat a uvolnit území a naše znalosti pro ně. Na Zemi se uchovalo méně zaznamenaných znalostí, ano, a to jde většinou o kopie našich knih, takže je pro ně snazší vyhodit do vzduchu ji než Mars. Proto jsou otevřené války o Zemi tak nebezpečné. Tady chtějí nejprve sebrat knihy, které jsme shromáždili a zaznamenali my, Faetonci, i příchozí z různých světlych světů, a pak všechno rozmetat na popel. Naši kněžívědci svědomitě zaznamenávali vše, co přinášely světlé civilizace. V poslední době jsme knihovnu zlatých desek přepsali do živých krystalů. Aby se tyto znalosti nikdy neztratily. Kopie krystalů byly rozeslány do všech světů koalice světlych sil. Ale tato knihovna je stále v jistém smyslu původním zdrojem.

Tato je nyní hlavním cílem Anunnaki na Marsu. A aby toho dosáhli, přitáhli Zety ze souhvězdí Sitě zpět na náš svět, jelikož hmyz to nezvládá a je námi a našimi pomocníky ze světlych světů zadržován. Hmyz byl nyní z mnoha oblastí Marsu téměř úplně vymýcen. Navíc se nám podařilo upravit venkovní atmosféru tak, aby byla vhodnější pro život.

Půjdeme,“ řekla kněžka a vedla mě vysokými vyřezávanými a vzorovanými sály chrámu do jakéhosi dlouhého tunelu. Zde jsme se zastavili a kamenná deska se za námi zavřela. Podlaha se pomalu plazila vzhůru. Za průhlednými stěnami tohoto „výtahu“ se míhaly kamenné bloky. A vtom se to zastavilo. Na druhé straně se deska opět vysunula, a do očí udeřilo jasné sluneční světlo. Před námi se rozprostíralo zelené údolí. Mezi kopci se klikatila řeka. Ale na okrajích údolí byly za mlhou vidět obrovské hory až do nebe. Jejich kamenné římsy se terasovitě svažovaly k řece. Někde tam v ohybu řeky stály sférické stavby a opodál ještě velká pyramida. A za ní celé město sférických budov. Tam na obzoru nad tímto městem se vznášel stříbrný disk kosmoletu.

„Toto místo se na Zemi nazývá Údolí Marineru,“ pokračovala kněžka. „Tady se snažíme žít na povrchu. A pomáhají nám naši hvězdní bratři. Ti obklopili část soutěsky speciálními poli. Chrání tento svět také před pohledem zvenčí, skrze něj se nemohou dostat Anunnaki ani hmyz, ani Zetové. Nemají živé vibrace duše, které mají světlé bytosti vesmíru. Celý náš svět je chráněn stejnými poli. V poslední době se však znovu nad námi vznáší hrozba. A tou hrozbou jsou... pozemšťané.

Nejde o to, že by vaši výzkumníci mohli zničit náš svět. Nemají takovou techniku, aby překonali obranu vyslanců světlych světů. Ale stále si zachovávají své duše. A právě ty chtějí Anunnaki použít k prolomení naší obrany. Ve výsledku, podle programů Anunnaki by pozemšťané neměli mít duše, jako Zetové, ale zatím využívají jejich přítomnost proti našim zařízením, která jsou orientována tak, aby odrážela úderu zařízení a tvorů bez duší, což jsou všechno zástupci temných světů antivesmíru.

Dokonce si ani neuvědomujete, že pozemšťané už dávno chodí po Marsu vlastníma nohama. To vám anunnakijští sluhové z lidí vyprávějí, o některých mart'anských projektech jako o programech budoucnosti. Tato „budoucnost“ se už dávno stala minulostí. Ještě během vaší poslední velké války byl jistý pozemšťan unesen Zetami na příkaz Anunnaki a bylo mu přikázáno shodit anunnakijskou zbraň na severní část Údolí Marineru. Za tímto účelem ho posadili do kapsle-bomby. A v hypnóze stiskl odpalovací tlačítko. Lidská bomba prorazila naše pole, ačkoli bezpilotní bomba by se při dotyku s nimi jednoduše rozpustila. Tehdy došlo k velkému neštěstí. I tady vypukla válka. Ten člověk zemřel, to bylo v plánech Anunnaki. Ti se na lidi dívají jen jako na zdroj, stejně jako Zetové, kteří mají stále svůj vlastní cíl - vytvořit svého hybrida s člověkem, jelikož si sami svými genovými experimenty znemožnili rozmnožovat. Nyní si prostě prodlužují život na úkor orgánů, včetně těch od pozemšťanů.

Během vaší války zde na Aaru (Marsu) se přímo střetla koalice světlych civilizací, včetně naší prastaré rasy a Zetů. Anunnaki se do boje nezapojili, postavivše do čela své vazaly. Nám se podařilo úder odrazit a téměř jsme osvobodili Mariner. Mnoho domorodých Mart'anů chtělo základny Zetů z Marsu zcela vyhnat, a některé základny byly zničeny. V té době však na Zemi zahřměly první jaderné výbuchy. A Zetové předali zprávu od Anunnaki, že pokud neuzavřeme příměří, bude celá Asie zničena výbuchem sopek Pacifického ohnivého kruhu. Utrpení Země nás zastavilo. Vždyť jsme si už uvědomili, že Anunnaki předali tajemství jaderných zbraní pozemšťanům. A pozemšťané sami sebe mohou vyhodit do povětří z nevědomosti, a pokud jim to ještě vnutí, stane se z toho strašlivá zbraň sebedestrukce...

Po vaší válce Anunnaki poslali Zety navázat kontakt s americkou vládou. Ještě během války se o kontakt s Anunnaki snažili Němci. A podařilo se jim to. Na základně Anunnaki v Antarktidě bylo vyčleněno místo pro německé Nové Švábsko. Německo však bylo poraženo a Nové Švábsko se pro pozemšťany rychle uzavřelo, a Němci, kteří v Novém Švábsku zůstali, se začali připravovat k letům na Mars, jako vetřelci do našeho světa. Bylo jich však málo, mnohé z nich si vzali Zetové pro své experimenty. A Anunnaki některé z nich ponechali v Antarktidě pro svůj experiment, jehož cílem bylo vytvořit izolovanou společnost lidí.

Mnozí z těch, kteří znali tajemství Antarktidy, odcestovali do USA. Tehdy začali Anunnaki považovat tuto zemi za svou údernou zbraň. Zvláště od té doby, co tam havarovala průzkumná loď Zetů, a lidé udělali Zetům to, co Zetové obvykle dělají lidem - vykuchali je pro experimenty. Takže Anunnaki poslali Zety do USA, aby

kontaktovali pozemšťany pod kontrolou Anunnaki, tedy ‚elitu‘, kterou si Anunnaki na Zemi vypěstovali, jak tomu říkáte. Nebo jednodušeji řečeno, úřady. A tak Zetas kontaktovali amerického prezidenta Eisenhowera. Ten byl však potřebný pouze pro oficiální dokumenty. Anunnaki už dávno uzavřeli dohodu s vaší stínovou vládou západního světa ze svého ‚bohem vyvoleného národa‘ a nařídili jim, aby udělal, co potřebují. Eisenhower jako zástupce pozemské rasy oficiálně podepsal jménem celé planety Země dokument, který Zetům umožňoval budovat na této planetě, ale hlavně na teritoriu Spojených států, základny, unášet pozemšťany a provádět na nich pokusy za účelem vytváření hybridů. Na oplátku se Zetové zavázali poskytnout svou vojenskou technologii a technologii čipování obyvatelstva, aby se všichni lidé napojili na jedno řídicí centrum. Tento systém je základem vlastní sociální struktury Zetů. Právě tento systém také chtěli Anunnaki rukama Zetů zavést na Zemi. Vždyť veškerá kontrola nad Zetami je v rukou Anunnaki. A pozemšťané jsou pro ně stále nepředvídatelní. Eisenhower tedy ‚oficiálně prodal‘ Zemi a pozemšťany bez jakýchkoli pravomocí a práv, pouze jménem uzurpované moci tajné vlády pozemských oligarchů. Tak jim říkáte vy.

Od té doby Zetové na Zemi zřídili mnoho svých základen. A jakýkoli otevřený zásah světlých civilizací blokuje vydíráním, držíce své ruce na pultu ovládnutí Země a umělé planety Gloria. Vždyť posunou-li tuto planetu, která je na stejné oběžné dráze jako Země, jen se skrývá za Sluncem, čeká Zemi ta největší katastrofa.

Na základnách otevřených po dohodě s Američany provádějí Zetové své experimenty. A na oplátku, na příkaz Anunnaki, předali americké přísně tajné službě svůj starý teleportátor a naučili na něm lidi pouze jednu operaci - přemístění na Mars bez lodi a zpět.

Od té doby někteří američtí vojáci tajně slouží na martánských základnách Anunnaki a Zetas. Všichni se podřizují Anunnakiům a vedou agresí proti původnímu obyvatelstvu Marsu, zároveň ničí kolonie nepřítelů rozvinuté hmyzí civilizace, která se ukázala být pro Anunnaki nepoužitelná a části zdivočelých v hlubinách inteligentních reptoidů a jejich zvířat - dinosaurů.

Jsou vyzbrojeni zbraněmi Zetů, ale mají zbytky živých duší a díky tomu jsou nebezpeční. Vždyť jejich duše se stávají prostě zajatci a plní cizí vůli. Naše systémy je rozpoznávají jako duše, ne jako stroje bez duše, a obrana ne vždy funguje. Nyní mnozí naši vědci a koaliční pomocníci vymýšlejí nové obranné prostředky.

Hamižní pozemští služebníci Anunnaki na samotné Zemi sami sní o založení martánských kolonií, aniž by si připouštěli, že pracují pro Anunnaki. Nikdy tomu však neuvěří. Myslí si o sobě, že jsou vyvolení a velcí chytráci, kteří dokážou Anunnakiům ukrást jejich země, a tak si na Marsu budují tajné základny s pomocí technologií Zetů, ačkoli jsou nadále pod kontrolou Anunnaki.

Celý tento příběh vám bude připadat jako fantazie nebo pohádka. Tak vás to naučili. Ale možná někdo pochopí, o co jde. Ačkoli i ti, kteří pochopí, jsou posly Anunnaki natolik naučení myslet pouze na sebe, že jim bude jedno, co se stane s Marsem a naší civilizací. Ale ve skutečnosti jsme spolu propojeni. Jsme závislí jeden

na druhém. A zničení naší civilizace povede ke zničení Země. Vždyť v samotném středu pokladnice chrámu Marsu stojí velký krystal, který udržuje rovnováhu živelů. Bude-li zničen, budou najednou zničeny Mars i Země. A bude-li stejný krystal zničen na Zemi, stane se totéž. Zatím však ještě nepadl do rukou Anunnaki a jejich vazalů a je ukryt v útrobách Země, pro ně nedostupný.

Blíží se čas, kdy budeme spolu, jak říkáte: bok po boku. Hlavní je zbavit se vydírání ze strany Anunnaki, kteří stále ovládají některé klíčové krystaly Sluneční soustavy, včetně Země. Ale naši pomocníci ze světlych světů na tom usilovně pracují.

Tady na Aaru (Marsu) alespoň víme, co se ve skutečnosti děje, pozemšťané vůbec žijí v nevědomosti. Poněvadž pozemští služebníci Anunnaki, tato ‚elita‘ z ‚bohem vyvoleného‘ národa přísně třídí všechny informace a zpracovávají myšlenky tak, že všechny tyto věci jsou jen báchorky a chorobné přeludy schizofreniků. Pro tento účel dělají všechno. Vytvářejí podvrhy a vydávají je za skutečnost, a skutečné věci vydávají za podvrhy.

Víte, že dokonce i veřejný, neutajovaný úspěch návštěvy Měsíce na příkaz Anunnaki bylo rozhodnuto prezentovat jako falešný. Aby se nepředpokládalo, že lidé mohou vytvořit techniku schopnou přenosu na jiné planety, a proto se jistě brzy nedostanou na Mars ani na jiná místa. A také unikly poznatky o základnách na Měsíci. To vše bylo původně nazýváno nesmysly. Ale někteří lidé se ukázali být příliš zvědaví... A tu se ozve někdo, kdo tvrdí, že tam vůbec nic nebylo a celá návštěva Měsíce - to je prostě nějaký zinscenovaný film...

A hned tu máte lidi, kteří jsou plní negativních emocí a žijí podle principu závisti. Začnou si myslet: to je dobře, že tam Američané nebyli, to znamená, že nebyli první na Měsíci, to znamená, že nic nedovedou, to znamená, že jsme lepší, silnější a tak dále a tak dále. A přichází, jak říkáte, jakási euforie místo toho, aby se přemýšlelo o tom, jak to vlastně vyřešit sami. A pak se stane, že ‚když tam oni nebyli, tak ani my se nemusíme zatím do toho plést, vždyť hlavní je, aby nás ONI neobešli‘ - tak to říkají a myslí si ti, kteří nevidí nic jiného než své emoce a ego.

Ale vždyť právě ve vaší zemi se zkoumá tato cesta, která má změnit pozemskou civilizaci. Všichni tady víme a dobře si uvědomujeme, co se na Zemi děje.

Nyní vidíme, jak Anunnaki a jejich vazalové Zetové prostřednictvím svých ‚vyvolených‘ služebníků připravují na Zemi civilizaci biorobotů. Ano, ano, zcela očipovaných a ovládaných systémem, zbavených rodinných vazeb, vazeb s dětmi a rodiči, vazeb mezi sebou navzájem, zcela zbavených morálky a zásad, ale řídicích se svými momentálními touhami po rozkoši na úrovni zvířecích instinktů.

Právě takové chtějí vidět lidstvo Anunnaki a dali svým ‚vyvoleným‘ přísné termíny na uskutečnění programu. Proto se tak tvrdě zavádějí zvrácenosti, které ničí rodiny, a přijímají se zákony, které umožňují odebírat děti, aby je bylo možné předat již vznikajícímu systému. V USA - tomto zkušebním polygonu Anunnaki - se již obyvatelstvo čipuje a napojuje na jednotné řídicí centrum, ale o tom se mlčí. Na

tento program navazuje Evropa a lidé z Východu, kteří tam byli nahnáni, stejně jako rozvrácené země s vazalskými vládami systému.

Konečným výsledkem tohoto ‚projektu‘ by měli být lidé naprogramovaní do mozku pomocí technologií Zetů a Anunnaki. Tito lidé budou muset žít bez rodin, měnit partnery, nejlépe stejného pohlaví, jako jsou oni sami, a případné děti budou po narození okamžitě předány do pěstounské péče, aby byly vychovány systémem nebo použity pro dárcovské účely jako biomateriál. Systém bude kontrolovat počet obyvatel v nezbytných mezích. Přebytečná populace má být sterilizována, a to dobrovolně pod hypnózou prostřednictvím čipování a propagandy, a populace, která nepodlehne hypnóze, bude jednoduše zničena různými metodami: novými viry a podobně.

Hlavním úkolem systému v současné fázi je zbavit lidi jejich duší. Za tímto účelem se zavádí antikultura, jak tomu říkáte, satanismu. Která přichází pod rouškou svobody a tolerance, řečeno vaším jazykem. Jde však o svobodu od vlastního svědomí, což znamená svobodu od duše. Černé díry osvobozené od duší budou připraveny přijmout jakoukoli informaci ‚programátora‘ a stanou se dokonalými otroky systému.

Vztahy mezi osobami stejného pohlaví jsou potřebné především pro experimenty Zetů pro vytvoření hybridů, ale také pro redukci populace a uvolňování speciálních nízkofrekvenčních energií, potřebných pro Anunnaki. Programovatelní bioroboti se nakonec stanou těmi vytouženými bezduchými otroky, o kterých Anunnaki po tisíciletí snili a které puntičkářsky vytvářeli, neustále experimentující.

Vaše země stojí těmto programům v cestě. A navíc také máte programy utajované před běžnými lidmi. Vaše speciální služby také udržují kontakty, ale na rozdíl od těch západních se stýkají nejen s Anunnaki a Zetami, ale také se zástupci koalice světlých civilizací. Zatím však síly řídící vaši zemi lavírují jak mezi dvěma nejmocnějšími klany Anunnaki ‚vyvolených‘ vládců západního světa, tak v kontaktech se světlými a temnými civilizacemi. Vaše země si opatrně hledá svou cestu, ale je stále silně svázána se západním systémem, ačkoli již začíná realizovat některá doporučení poslušných světlých civilizací.

A co víc, má také zájem zde na Marsu. A to velmi reálný, včetně střetů se zaměstnanci anunnakijsko-amerických základen. To vše je přísně utajováno nebo vydáváno za další fikci.

Myslíte si, že prostě začala další studená válka? Myslíte si, že jste prostě byli ze všech stran obklopeni ozářeným obyvatelstvem na přilehlých územích a zpracovaných nacistickými idejemi jejich výlučnosti nebo planoucí touhy žít ve vaší Evropě? Nic se neděje jen tak.

Situace je napjatá všude, jak na Zemi, tak u nás. Termíny stanovené Anunnaki tlačí. A jejich nedodržení se osobně dotkne nejvyšších služebníků Anunnaki neboli samotné ‚elity‘. A ‚osobně‘ znamená, že tyto ‚elity‘ udělají všechno možné i

nemožné, aby na Zemi vytvořily to, co se po nich požaduje, přitom však mají své vlastní zájmy, a to i na Marsu.

Válka probíhá na všech úrovních: o Zemi i o Mars. A každý se musí rozhodnout. Včetně vás. V jakém světě chcete žít. Každý se musí rozhodnout: sám vyprávět svým dětem o svém původu a historii své země, nebo doufat, že jim to řeknou jiní. Sám vzdělávat své děti, nebo je nechat vzdělávat jinými.

A tito další se najdou. A přijdou ti, kteří budou vysláni systémem, jenž zapustil kořeny po celém vašem světě do té míry, že nepřátelé mohou být všude a ani si neuvědomují, že se stali nepřáteli lidské rasy a komplici systému Anunnaki. A ti způsobí, že vaše děti budou prázdné, a proto bude prázdná i vaše budoucnost, pokud své děti sami nenaplníte, pokud je nenaplníte skutečnými hodnotami života, ducha a morálky. Jste to vy sami, kdo by měl svým dětem od útlého dětství pomáhat, aby věděly, co svět tvoří a co ho ničí, aby to dokázaly rozlišovat, když jim budou jiní, učitelé' něco cpát do hlavy.

Otevřená válka však může vést k nepředvídatelným následkům, a dokonce i k zániku lidstva a Slunečního systému. To je to, co si musíte zapamatovat. Musíte jednat výhradně na základě situace s rozumem a vědomím, ne jen s emocemi. To je naše rada. Nepřítel je velmi nebezpečný a mazaný. Ale možnost jej porazit existuje. Pamatujte na to. Jsme s vámi, ale hodně bude záležet na vás a na vaší volbě - podřídít se systému vytvořenému Anunnaki, nechat se zajmout jeho falešnými výhodami - návnadami a stát se živými přízraky, nebo jít cestou živé duše a vrátit se ke svým kořenům.“

Mart'anská kněžka dokončila svůj příběh, a ocitli jsme se u obrovské skály. Ta se náhle začala odsouvat a odhalila světelný průchod. Vpředu byl duhový vír, podobný očím sfingy. Točil se stále rychleji a rozpouštěl mart'anskou krajinu i zářivou postavu kněžky. A vepředu se objevilo jasné Slunce a modrá Země, pokrytá světelným oparem...

Zapsala Valeria Kolcova 27.05.2016